

ситѣ го каратѣ на животѣ. И защо не? Туй ще остане на чилияка. И азѣ обичамѣ... азѣ като влѣза нейде, на панайря, и кажа на лаутаритѣ: Свирете! И — дай вино, дай туй, дай онуй — тѣ ме гледатѣ и се чудятѣ. Че какво, защо ми сж пари... Калдърѣмѣ ли ще правя?

Илия се смѣеше и поглеждаше Аничка. Тя се вдълбочаваше въ работа, но понѣкога крадишката хвърляше бързѣ погледѣ къмѣ него. Чернитѣ ѣ очи присмѣхулно свѣтятѣ. „Много се хвалишѣ, — каточе иска да каже тя. — И кой ли ти вѣрва!“

Веднажѣ Тодорѣ отиде нѣкжде, а Илия остана самѣ съ Аничка. Той извади отѣ кесията си две лѣскави, съвсемѣ нови петолевки и даде по една на дветѣ деца на Аничка. Щомѣ видѣ паритѣ у децата, Аничка ги хвана, разтвори имѣ прѣститѣ насила, взе паритѣ и ги даде на Илия.

— На ти паритѣ, — сопнато рече тя. — Тѣ си иматѣ баща. Има кой да имѣ дава.

И тѣй като ѣ бѣше вече дотегнало, тя му каза направо:

— И стига си стѣрчалѣ предѣ кжщата ми. Иди си!

Илия влѣзе въ Геговата кръчма. Тамѣ той взе да дохожда всѣки день, запи се. Изрѣдко се опитваше да заговори съ Аничка, но щомѣ го видѣше, тя си влизаше вкжщи. Илия за-